

Évközi 13. Vasárnap C

A meghívástok szabadságra szól, csak ne éljete vissza a szabadsággal a test javára, hanem szeretettel szolgáljatok egymásnak. (Gal 5,13)

Olvasmány

1. Királyok 19,16b.19-21

Illés próféta élete vége felé parancsot kapott az Úrtól: "Kend fel magad helyett prófétává Elizeust, Safát fiát (Abel-Melochából)."

Akkor elment Illés, találkozott Safát fiával, Elizeussal. Éppen szántott, tizenkét pár ökör haladt előtte, maga pedig a tizenkettedik pár mögött haladt. Illés odament hozzá és rávetette köntösét. Elizeus otthagya az ökröket, Illés után szaladt, és így szólt: "Engedd, hadd adjak előbb búcsúcsókot apámnak meg anyámnak, aztán követlek." Ő azt mondta neki: "Menj csak, de térj vissza! És ne feledd, hogy milyen feladattal bíztalak meg téged!"

Azzal Elizeus elment, fogta a pár ökröt, feláldozta, majd az ökrök ekéjének fáján megfőzte a húst, és odaadta az embereknek, hogy megegyék. Azután elindult, Illés nyomába szegődött, és szolgálja lett.

Szentlecke

Galatához 5,1.13-18

Testvéreim! A szabadságot Krisztus szerezte meg nekünk. Álljatok tehát szilárdan, és ne hagyjátok, hogy újra a szolgaság igájába hajtsanak titeket.

Testvéreim, a meghívástok szabadságra szól, csak ne éljete vissza a szabadsággal a test javára, hanem szeretettel szolgáljatok egymásnak. Mert az egész törvény ebben a mondatban teljesedik be: "Szeresd felebarátodat, mint saját magadat." De ha egymást marjátok és rágjátok, vigyázzatok, nehogy felfaljátok egymást.

Kérlek tehát benneteket, hogy lélek szerint éljete, s akkor nem teljesítitek a test kívánságait. A test ugyanis a lélek ellen tusakodik, a lélek meg a test ellen. Ellentétben állnak egymással, s így nem azt teszitek, amit szeretnétek. Vezessen benneteket a (Szent)lélek, akkor nem vagytok alávetve a törvénynek.

Amikor már közel voltak Jézus szenvedésének és megdicsőülésének napjai, elhatározta, hogy Jeruzsálembe megy. Követeket küldött maga előtt. Ezek elindultak, betértek a szamaritánusok egyik falujába, hogy szállást készítsenek neki. De azok nem fogadták be Jézust, mert Jeruzsálembe tartott.

Ennek láttán a tanítványok, Jakab és János felháborodtak: "Uram, akard-e, hogy lehívjuk az égből a villámot, hadd pusztítsa el őket?" De ő hozzájuk fordult és megfeddte őket: "Nem tudjátok, hogy milyen lelkület van bennetek. Az Emberfia nem azért jött, hogy az embereket elpusztítsa, hanem, hogy megmentse." Ezután másik faluba mentek.

Történt pedig, hogy útközben valaki így szólt hozzá: "Követlek, bárhová mégy." Jézus így válaszolt: "A rókának van odúja, az ég madarainak fészke, de az Emberfiának nincs hová fejét lehajtania."

Egy másikat Jézus szólított fel: "Kövess engem!" Az így válaszolt: "Uram, engedd meg, hogy előbb elmenjek és eltemessem apámat." "Hagyd a holtakra, hadd temessék el halottaikat – mondta neki –, te pedig menj, és hirdesd az Isten országát."

Egy harmadik ezt mondta neki: "Uram, követlek téged, de engedd meg, hogy előbb elbúcsúzzam a családomtól." Jézus így válaszolt: "Aki kezét az eke szarvára tette, és mégis hátratekint, nem alkalmas az Isten országára."

Elmélkedés

Az evangélium legsürgetőbbként a kereszthordozás komolyságát emeli ki, amely nem tűr félmegoldásokat. Jézus tanítványaitól sokat várnak el: bebiztosítás nélkül éljenek, esetenként a meglévő, szoros társadalmi kötöttségektől is el kell tudni oldani magukat, radikálisan elfordulni a múltbelitől, régitől, mindattól, ami halott, és az új, a jövőbeni mellett dönteni, Krisztus mellett, az élet, a hit mellett. Mégisincs semmi, ami a nehéz úton elbizonytalanítaná vagy kétségekbe sodorná Jézus tanítványait. Erre mutat rá az első olvasmány, a Galatákhöz írt levél részlete, amely Isten gyermekeinek szabadságát és az ahhoz kapcsolódó pozitív lehetőségeket állítja a középpontba. Krisztus megszabadított minket a bűntől! – Csak egy törvénynek van jelentősége számunkra: a szeretet magatartásáé. Csak a szeretet számít, nem a kényszer vagy megszokás! Krisztus megszabadított a haláltól! – Mert a halál csak azáltal vezet át az életbe, hogy a legmélyebb szeretet- és boldogságvágy beteljesül. Miért ne rejthetne magában minden kis, hétköznapi halál az újjáteremtés lehetőségét? Krisztus tehát új életre szabadított meg minket, de a választás szabadságát is megadta, hogy ezt az adományt elfogadjuk-e vagy sem. A maga teljességében elfogadhatjuk, de csak akkor, ha elfordulunk mindattól, ami fogva tart minket, ami kicsivé tesz minket és halott bennünk. Végsősoron csak mi magunk lehetünk szabadságunk ellenségei, ha elutasítjuk Isten lelkét és önmagunkban akarunk megállni. Mert ezzel folytonosan kísértésnek tesszük ki magunkat, hogy behódoljunk a magunkban kialakított függőségeknek. A megtérés által azonban egyre függetlenebbek leszünk, nyitottabbak és befogadóképesebbek Isten Lelke előtt, Aki egyre inkább elvezet a szeretet megélésébe.